

2023. február 25. - **Zenészlegendák avatták fel a Magyar Zene Háza új programhelyszínét**

Zenészlegendák avatták fel hétfő délelőtt a Magyar Zene Háza új programhelyszínét, a Nekünk írták a dalt! időszaki kiállítás klubterét. Az egyik leghangulatosabb helyiséget, ahol a jövőben szűk körű, intim koncertekkel, beszélgetésekkel, zenés előadásokkal várják majd a közönséget. Múltidéző beszélgetés során személyes történeteket, emlékeket idéztek fel a zenészlegendák a korabeli hangulatot árasztó klubtérben és megtekintették az új tárlatot. A kiállítás tárlatvezetését Jávorszky Béla Szilárd rocktörténész, a kiállítás egyik kurátora tartotta.

Zenészlegendák a Magyar Zene Házában

Sorra érkeztek hétfő délelőtt a Magyar Zene Házába a zenészlegendák, akik hosszú évtizedek óta a pályán vannak. Örömmel üdvözölték egymást és azonnal elkezdődtek a beszélgetések. A rendezvényteremben Batta András, az intézmény ügyvezető igazgatója köszöntötte a vendégeket, majd megjegyezte, hogy ahogy körülnéz, úgy érzi, megelevenedett a kiállításban látható, poptörténeti tabló. Idézte Rózsa Istvánt, aki azt mondta, hogy ez egy „korosztályos osztálytalálkozó”. – Egy korszakos osztálytalálkozó, hiszen egy korszak elevenedik meg, egy olyan generáció zenéje, amelynek a dalai mai napig az emberek szívében élnek – mondta az igazgató. – A 2023 őszéig megtekinthető kiállítás a magyar popzene hőskorát mutatja be, de nem a múltba tekintésről szól elsősorban, hiszen ez a repertoár mára halhatatlanná vált. Majd elmondta, hogy a Magyar Zene Háza nagy figyelmet fordít arra, hogy a popzene, ezen belül a magyar popzene is hangsúlyosan megjelenjen a koncertprogramban, a zenepedagógiai

foglalkozásokon, a Hangdómban, az állandó kiállításban és most az intézmény első időszaki tárlatában is.

Nyolc tematikai egység a kiállításon

Horn Márton, a Magyar Zene Háza intézményigazgatója, a Nekünk írták a dalt! társkurátora beszélt a kiállításról. Elmondta, hogy kurátortársával, Jávorszky Béla Szilárd rocktörténésszel olyan tárlatot szerettek volna létrehozni, amely egyszerre szól a fiataloknak és azoknak is, akik ezt az időszakot átélték. Mint mondta, a kiállítás 1957-től indul és a magyar könnyűzenében is alapvető változásokat hozó rendszerváltozás időszakáig tart. Ezt a több mint három évtizedet a kiállítás nyolc tematikai egységben tekinti át. Az Expozíciós tér átadja a korszak szürke hétköznapjainak hangulatát, majd innen egy szimbolikus 3T (tiltott-tűrt-támogatott) kapun keresztül a Dalok terébe lépünk, ahol megismerhetjük a rendszerváltást megelőző évtizedek meghatározó előadóit és népszerű dalait. Egy hatalmas, mintegy kétszáz előadó portréjából összeállított panorámakép és egy zenei válogatás fogadja itt a látogatót. A Médiumok tere azt mutatja be, hogy ezek a dalok hogyan jutottak el a közönséghez, lemezborítókat, tévéműsorokat, rádiókat láthatunk. A Politika tere azokat a szervezeteket idézi meg, amelyek a korabeli zenei életet befolyásolták, irányították, olykor akadályozták. A Technológia tere a korra jellemző hangszerek világát mutatja be. A korabeli turnék hangulatát egy félbevágott Barkas furgon szimbolizálja, melyben izgalmas interjúkat hallgathatunk, majd a zenével összefonódó társművészetekkel is találkozhatunk egy korabeli lakásbelsőben. A központi tér a klubhelyiség, ahol átélhetjük a régi klubhangulatot és ahol a jövőben szűk körű, intim koncertekkel, beszélgetésekkel, zenés előadásokkal várják majd a közönséget. A tárlat a Rajongói térrel búcsúzik a látogatóktól, ahol reflektorfénybe kerülnek azok is, akiknek a dal szólt.

A művészek múltidézése

Az eseményen mások mellett Bródy János, Deák Bill Gyula, Demjén Ferenc, Frenreisz Károly, Grandpierre Atilla, Horváth Károly Charlie, Kovács Kati, Környei Attila, Müller Péter Sziámi, Németh Alajos, Pajor Tamás, Schuster Lórán, Szikora Róbert és Szörényi Levente vett részt. A klubtérben vetített képek segítségével idézték fel a művészek a múltat. Koncertek, turnék képei követték egymást, melyekhez hol egyik, hol másik zenészlegenda szólt hozzá és osztotta meg emlékét a jelenlévőkkel. Grandpierre Atilla zenész véleményét kérdeztük a kiállításról. – Jó látni, hogy él egy szellemi közösség, amely törekszik arra, hogy megőrizzen fontos emlékeket, melyek között sok maradandó érték is ott van – fogalmazott a zenész. – Furcsa látni, hogy ennek részese lehettem. A zene az életem fontos része. Bármennyire is eltérően gondolkodom a művészetről, léteznek olyan kapcsolódási pontok, amelyekben érezhető a maradandó összetartozás. Léteztek olyan zenekarok, amelyek hatást gyakoroltak rám is, amelyek olyan

kemény vonalat képviseltek, amiben volt erő, akarat, látás és lelkesedés. Mint például az Omega zenekar. Több olyan számuk is van, amelyek számomra mai napig értéket képviselnek. Jó látni, hogy itt ezek az értékek egy tágabb összefüggésrendszerben összekapcsolódnak – tette hozzá Grandpierre Atilla.

BÉNYEI ADRIENN